

De islamisering van de publieke ruimte is te belangrijk om aan ongekozen rechters over te laten

Posted on 31 maart 2026 by Benno de Jongh

Orthodoxe moslims zoeken steeds vaker de rechtszaal op in een poging de speelruimte voor de islam te vergroten. Die ontwikkeling past in een bredere trend waarin de rechter vaker beslist over politieke vraagstukken, of het nou gaat om klimaat, immigratie of burgerrechten. Het gevaar dreigt dat de denkbeelden die botsen met de westerse normen en waarden via juridische weg steeds dominanter worden.

De visboer en de vrouw met de nikab

Een voorbeeld is de zaak van de visboer in Hoek van Holland. In september 2022 wilde een vrouw in nikab een portie kibbeling bestellen. De winkelier gaf aan dat hij haar niet wilde helpen omdat hij het gezicht van de vrouw niet kon zien. Ze besloot aangifte te doen van discriminatie, maar de officier van justitie ging niet tot vervolging over. Volgens het OM was er geen sprake van strafbare feiten, ook niet

nadat de vrouw bleef aandringen. Volgens het OM weigerde de visboer haar niet omdat ze moslima was, maar omdat hij haar gezicht niet kon zien.

De vrouw stapte naar het gerechtshof en dat heeft drie en een half jaar later, in maart 2026, bepaald dat justitie de visboer alsnog moet vervolgen voor discriminatie. Het hof geeft aan dat niet alleen de vrouw gebaat is bij duidelijkheid, maar dat het een kwestie is die de hele samenleving aangaat. De wet laat het nu aan de rechter om te bepalen wanneer een winkelier iemand mag weigeren vanwege gezichtsbedekkende kleding. Een zaak maken van het incident kan voor duidelijkheid zorgen, vindt het hof.

Dat het de gehele samenleving aangaat, daar heeft het hof groot gelijk in. Wanneer de visboer de zaak verliest, dan heeft dat verregaande gevolgen. Nog los van alle veiligheidsaspecten – mogen mensen met bivakmutsen dan ook een winkel binnenstappen? – zal het een vrijbrief zijn voor de islamisering van de publieke ruimte (waar een winkel in juridische zin ook onder valt).

Islam jaagt op dominantie in de openbare ruimte

Waar islamisten de publieke ruimte kunnen innemen zonder dat de rechter eraan te pas komt, zullen ze dat niet nalaten. Vaak gebeurt dit onder het mom van godsdienstvrijheid of demonstratierecht – en omdat politici te bang of naïef zijn om grenzen te stellen. Denk aan het massaal bidden en het houden van iftars op centrale pleinen. Of aan het bouwen van nieuwe moskeeën, het laten klinken van de versterkte gebedsoproep en het eisen van speciale bidruimtes bij overheidsorganisaties, onderwijsinstellingen en bedrijven. Terwijl ongelovigen en aanhangers van andere religies zich in de 21ste eeuw zonder al teveel morren aanpassen aan het goede fatsoen of eeuwenoude lokale zeden, menen orthodoxe moslims allerlei privileges te moeten hebben.

Hoe we zo zeker weten dat orthodoxe moslims op straat bidden om hun dominantie te vergroten? In vrijwel alle islamitische landen is het zeer ongebruikelijk om massaal te bidden of te iftarren op grote pleinen. Sterker nog: deze zaken gebeuren alleen in het Westen en hebben maar één doel: het islamitisch territorium versterken en uitbreiden.

Niet alles is wettelijk verankerd en daar maken islamisten gebruik van. Veel wetten zijn gemaakt in vroegere tijden, toen men logischerwijs geen rekening hield met de

islam, een ideologie die zowel expansief als normgevend is en dus streeft naar een alomvattende greep op het leven van mensen en een zo groot mogelijke verspreiding. Kwalijk is dat veel politici nu nog steeds doen alsof de islam een soortgelijke godsdienst is als, bijvoorbeeld, het christendom.

Voor de islam buig je nooit diep genoeg

Een positieve uitspraak voor de nikab-draagster en een nederlaag voor de visboer zou wederom een uitzonderingspositie betekenen voor de orthodoxe islam. Maar voor de islam buig je nooit diep genoeg. Nieuwe eisen zullen spoedig volgen. Het is wachten op de roep om het mogen dragen van de nikab en boerka op plekken waar het nu nog verboden is, zoals ziekenhuizen, openbaar vervoer, onderwijs en rechtbanken.

In veel gevallen handhaaft de overheid dit verbod nu al niet. Sterker nog: progressieve politici koketteren zelfs met hun 'rebellie', zoals Femke Halsema. De Amsterdamse burgemeester zei herhaaldelijk met nauwelijks verholen trots dat ze het lokaal gezag in Amsterdam opdracht heeft gegeven het boerkaverbod niet te handhaven.

Onbedekt klagen bij het gerechtshof mag wel

Het is de vraag of de vrouw die geweigerd werd in de viswinkel zelf aanwezig zal zijn bij de rechtszaak, aangezien de nikab net als andere gezichtsbedekkende kleding in rechtszalen verboden is. Opvallend was dat de vrouw wél aanwezig was bij de behandeling van de zaak in het Haagse gerechtshof. Dat moet zónder nikab zijn geweest, want gerechtshoven zijn de enige plekken waar het boerkaverbod nog wel consequent wordt gehandhaafd.

De vrouw mag dus van haar geloof geen kibbeling bestellen zonder gezichtsbedekking, maar mag, als die kibbeling haar geweigerd wordt, zich daarover wel onbedekt beklagen bij het gerechtshof. Dit lijkt op het eerste gezicht vreemd, maar past naadloos in de handelswijze van islamisten voor wie alles geoorloofd is op weg naar het hogere doel. Het past ook binnen het beeld van de orthodoxe islam als politieke ideologie vermomd als religie. Het zou weinig verbazing wekken als er een islamistische organisatie is die haar advocatenkosten vergoedt.

Voorbeeld van zo'n organisatie is Muslim Rights Watch Nederland, dat samen met de moeders van enkele handbalsters een zaak aanspande tegen PSV Handbal in Eindhoven. De rechter bepaalde dat drie elfjarige meisjes werden geroyeerd na een conflict over gezamenlijk douchen. De rechter sprak zich niet uit over het conflict zelf, maar vindt dat de meisjes of hun ouders eerst bij PSV in beroep hadden moeten gaan tegen het royement voordat zij naar de rechter stapten. Dat hebben zij niet gedaan.

De drie kinderen werden eind 2025 door PSV Handbal geschrapt als leden, volgens de voorzitter vooral omdat hun ouders zich hadden misdragen. Zij zouden openlijk en luidkeels hebben gescholden. Muslim Rights Watch Nederland zegt dat de moeders zich niet hebben misdragen en het conflict louter draait om het douchen.

Discriminatie!

Dat is waar islamisten telkens naar op zoek zijn: de speelruimte voor de islam vergroten. Het niet toekennen van de uitzonderingspositie wordt consequent als discriminatie getypeerd. Misschien dat deze zaak verloren is gegaan, maar er is tenminste één doel bereikt: moslims als slachtoffer neerzetten. Deze boodschap wordt met grote discipline herhaald, in de hoop dat het grote publiek het vanzelf gaat geloven.

Meeste moslims vinden Koran belangrijker dan de wet

Een rechtszaak is voor de orthodoxen een middel en geen doel op zichzelf. De slag wordt misschien verloren, zolang de oorlog maar wordt gewonnen. Je kunt je afvragen hoeveel eerbied deze islamisten überhaupt hebben voor de Romeinse rechtsbeginselen. Volgens onderzoek uit 2013 van socioloog Ruud Koopmans gaf 70 procent van de ondervraagde Nederlandse moslims aan dat de regels van de Koran voor hen belangrijker zijn dan de Nederlandse wetten. Veel moslims zijn tegen seculiere wetten als het hen uitkomt, maar gebruiken ze op andere momenten even makkelijk om hun doelen te bereiken.

Ontslagvergoeding voor weigeren schudden hand

In de voorbeelden van de visboer en de handballers gingen respectievelijk het OM

en de rechter niet mee in de eisen van de islamisten. Maar dat is zeker niet altijd het geval. Regelmatig komt de rechter de orthodoxe islam wel tegemoet. Zoals in de zaak van de servicemonteur van een brandpreventiebedrijf, die na drie werkdagen werd ontslagen en een ontslagvergoeding van bijna 19.000 euro meekreeg.

De man wilde tijdens werktijd bij klanten kunnen bidden en bovendien niet bij varkens werken. Dat was voor zijn werkgever onacceptabel, aangezien een aanzienlijk deel van de klanten veeboeren waren. De rechter oordeelde dat er sprake is van een verboden onderscheid op grond van geloof. Op zijn vierde werkdag, dus nog tijdens de proeftijd, zegde zijn werkgever de arbeidsovereenkomst op. Daarbij liet het bedrijf weten klanten niet te willen belasten met het beschikbaar stellen van een bidruimte. Het aanbod om tijdens zijn pauze in de bedrijfsbus te bidden, zou de man hebben afgeslagen.

Een soortgelijke zaak, die ook in 2025 speelde, is mogelijk nog absurder. Een IT-medewerker bij het Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers (COA) weigerde op zijn eerste werkdag de hand van zijn vrouwelijke teamleider te schudden. Hij werd daarop ontslagen, maar kreeg van de rechter wegens discriminatie alsnog een ontslagvergoeding mee van 34.000 euro.

De laatste twee voorbeelden lijken arbeidsconflicten waarbij deze moslims – wellicht ingefluisterd door handige advocaten – uit waren op snel geld. Wat de werkelijke motieven ook zijn, dit soort uitspraken schept een precedent. Het probleem is niet zozeer dat aanhangers van de islam herhaaldelijk om een uitzonderingspositie vragen, het probleem is het gemak waarmee het establishment hen deze uitzonderingspositie verschaft. Intussen komt het de integratie niet ten goede: ondernemers zullen zich wel twee keer bedenken voordat ze nog een moslim aannemen. Rechters dragen met dit soort uitspraken bij aan de zelfislamisering van de samenleving.

Politiek moet ingrijpen

Islamisten voelen haarfijn aan dat ze het tij meehebben. De rechterlijke macht maakt deel uit van een establishment dat nou eenmaal geheel anders aankijkt tegen de islam dan 60 procent van de Nederlanders, dat aangeeft deze ideologie niet bij de Nederlandse samenleving te vinden passen. Daarom is het zaak dat de politiek weer het heft in handen neemt. Nee, dat gaat niet altijd goed, bij lange na

niet. Maar één ding is zeker: de oprukkende islam is veel te belangrijk en complex om aan ongekozen rechters over te laten.

Wynia's Week *brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week,* ***156 keer per jaar****, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. Doet u (weer) mee? Hartelijk dank!*